

POSTANOWIENIE

Dnia 5 października 2022 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Ryszard Witkowski

w sprawie **D. S.** skazanego z art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. i innych,

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w dniu 5 października 2022 r. wniosku obrońcy skazanego **D. S.** w przedmiocie wstrzymania wykonania wyroku Sądu Okręgowego w Poznaniu z dnia 14 lutego 2022 r., sygn. IV Ka 1274/21, utrzymującego w mocy wyrok Sądu Rejonowego we Wrześni z dnia 21 czerwca 2021 r., sygn. II K 153/20,

na podstawie art. 532 § 1 k.p.k. *a contrario*

p o s t a n o w i ł:

**nie uwzględnić wniosku i odmówić wstrzymania wykonania
zaskarżonego kasacją wyroku.**

UZASADNIENIE

Wyrokiem Sądu Rejonowego we Wrześni z dnia 21 czerwca 2021 r., sygn. II K 153/20, m.in. oskarżony **D. S.**, został uznany winnym szeregu przestępstw: z art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k., z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. i innych.

Na podstawie art. 91 § 2 k.k. i art. 86 § 1 k.k. sąd wymierzył oskarżonemu **D.S.** karę łączną 3 (trzech) lat i 2 (dwóch) miesięcy pozbawienia wolności (pkt XXXVII). Ponadto oskarżony **D. S.** i inny oznaczony oskarżony, został uniewinnieni od popełnienia części zarzuconych im czynów. Sąd I instancji orzekł także wobec **D.S.** i innego oznaczonego oskarżonego obowiązek naprawienia szkód poprzez zapłatę solidarnie określonych kwot na rzecz indywidualnie oznaczonych

pokrzywdzonych, a także oddzielnie wobec oskarżonego D. S. na rzecz innych indywidualnie oznaczonych pokrzywdzonych. W pkt XLIII, Sąd Rejonowy zaliczył oskarżonemu D. S. na poczet orzeczonej kary łącznej pozbawienia wolności okres zatrzymania i tymczasowego aresztowania w sprawie od dnia 13 marca 2019 r. godz. 11:52 do dnia 9 września 2019 r. godz. 15:30 oraz orzekł o kosztach postępowaniach, obciążając obu z oskarżonych kwotą 400 zł od każdego z nich.

Po rozpoznaniu apelacji wniesionej przez oskarżonego, Sąd Okręgowy w Poznaniu wyrokiem z dnia 14 lutego 2022 r. sygn. IV Ka 1274/21, utrzymał w mocy zaskarżony wyrok i zasądził od oskarżonego na rzecz wskazanego oskarżyciela posiłkowego kwotę 840 zł tytułem poniesionych przez niego kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu odwoławczym oraz zasądził od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa wydatki sądowe postępowania odwoławczego w kwocie 20 zł, oraz opłatę w kwocie 400 zł za II instancję.

Od tego rozstrzygnięcia kasacje wywiódł obrońca D. S.. Obrońca zaskarżył wyrok w całości na korzyść skazanego. Skarżący w wywiedzionej kasacji wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy Sądowi Okręgowemu w Poznaniu jako sądowi odwoławczemu do ponownego rozpoznania, względnie przy uznaniu oczywistej niesłuszności skazania o uniewinnienie oskarżonego. Obrońca skazanego zawarł także w kasacji wniosek o wstrzymanie wykonania zaskarżonego orzeczenia do czasu rozstrzygnięcia kasacji.

W odpowiedzi na kasację prokurator wniósł o jej oddalenie jako oczywiście bezzasadnej.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Wniosek obrońcy okazał się bezzasadny.

Na wstępie zauważyć należy, iż na mocy art. 532 § 1 k.p.k., w przypadku wniesienia kasacji, Sąd Najwyższy w istocie dysponuje możliwością wstrzymania wykonania zaskarżonego tym środkiem orzeczenia, jak i innego orzeczenia, którego wykonanie zależy od ewentualnego rozstrzygnięcia kasacji. Przywołana powyżej regulacja procesowa nie formułuje przesłanek, od których uzależnione jest wstrzymanie wykonalności zaskarżonego kasacją orzeczenia przez Sąd Najwyższy. Mając jednocześnie na uwadze wynikającą z art. 9 k.k.w. zasadę niezwłocznej wykonalności prawomocnych orzeczeń, stwierdzić należy, iż możliwość, o której

mowa w art. 532 § 1 k.p.k., odnosi się do okoliczności o charakterze absolutnie wyjątkowym.

Sąd Najwyższy w niniejszym składzie podziela pogląd wyrażony w orzecznictwie, w zakresie możliwości wstrzymania wykonalności prawomocnego orzeczenia, w którego świetle: „wstrzymanie wykonalności prawomocnego orzeczenia ze względu na swoją wyjątkowość powinno być uzasadnione szczególnymi i jednoznacznymi w swej wymowie okolicznościami prowadzącymi do wniosku, że wykonanie kary przed rozpoznaniem kasacji spowodowałoby dla skazanego zbyt poważne i w zasadzie nieodwracalne następstwa” (postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 23 maja 2022 r. sygn. V KK 130/22, LEX nr: 3385759; podobnie: postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 22 stycznia 2020 r., sygn. III KK 5/20, LEX: 3176621; postanowienie Sądu Najwyższego z 18 listopada 2003 r., sygn. IV KK 347/03, LEX: 152097). Tego rodzaju następstwo może zaistnieć wówczas, gdy już pobieżna analiza kasacji, nakazuje przewidywać ewentualność jej przyszłego uwzględnienia. Sąd Najwyższy nadto zauważa, iż nadzwyczajny charakter kasacji i związane z nim skutki procesowe zastosowania instytucji przewidzianej w art. 532 § 1 k.p.k. prowadzą do wniosku, że wstrzymanie wykonania orzeczenia może nastąpić wówczas, kiedy ewentualność uwzględnienia kasacji jawi się jako wysoce prawdopodobna.

Analiza materiałów postępowania oraz uzasadnienia wniosku o wstrzymanie wykonania orzeczenia zawartego w kasacji obrońcy skazanego D. S. – nie przesądzając w tym miejscu w żadnej mierze końcowej oceny zasadności wniesionej kasacji – w ocenie Sądu Najwyższego w niniejszym składzie, nie prowadzi do stwierdzenia okoliczności, które uzasadniałyby wstrzymanie wykonania zaskarżonego orzeczenia.

Mając powyższe na uwadze, orzeczono jak w sentencji.

[as]